

**EVANGE=||LIA || QVAE CONSVETO || MORE DOMINICIS ET ||
alijs Festis diebus in Eccle-||sia leguntur**

Aemilius, Georg

COLONIAE, 1555

Alvd Evangelivm Epiphanias De Baptismo Christi. Matthaei III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69317](#)

DOMINICALIA.

Matris in amplexu circum ubera plena iacebat.
At postquam cælo tandem consistere Sydus
Cognouere Magi, tum uero maxima letos
Gaudia pertant animos, et pectora complent:
Ergo domum ingressi, puerum genitricis in ulnis
Inueniunt, hausto se nectare lactis alentem.
Nec mora, prostrati Regem reuerenter adorant,
Tendentes geminas demisso pectore palmas.
Insuper è patrio Thesauris orbe reclusis
Obtulerunt plenis pulcerrima munera dextris,
Aurumq; thurisq; faces, myrrhamq; nitentem,
Regem, Pontificem, mortis dominumq; fatentes.
Inde soporiferæ moniti per somnia, noctis,
Rursus ad Herodis ne perfida tecta redirent,
Inde patrios alio redierunt tramite fines.

ALIVD EVANGELIVM EPIPHANIAS
DE BAPTISMO CHRISTI.

MATTHAEI III.

ARGUMENTVM.

Abluitur Christus uitrea Iordanis in unda,
Spiritus apparet uoce sonante patris.

Tempus erat quando Galilæi Christus ab oris,
Digrediens liquidū uenit Iordanis ad amnē:

B 3 Hic

EVANGELIA

Hic ubi Zacchariae natus deserta colebat,
Setigera Libici contextus pelle Cameli.
Scilicet ut sacram manibus Baptisma Ioannis
Susciens sancti firmaret signa lauaci.
Iamq; ubi contigerat uicino flumine ripam
Aduentus Domini causam didicitq; Ioannes,
Rennuit, & supplex uenienti talibus inquit:
Non ego me tali nec tanto dignor honore,
Ut te Christe Dei Natum mortalis imundem,
Peccatiq; lauem purum sine fodiibus Agnum:
Sed mihi opus magis, ut per te baptizer Iesu,
Qui potis es cunctas hominum detergere foderis.
Ad me cur igitur uenias, ut talia poscas
Munera, quæ nobis melius præstare ualeres,
Igne tuo mentes & sacro flamme mundans.
Vix ea fatus erat, cum sic respondit Iesus:
Hæc age missa finas, & quod nunc instat agam,
Meq; tuis manibus sacro fac in amne lauari.
Omnem iusticiam sic nos implere necesse est,
Exemploq; sacrare nouam Baptismatis undam.
Talibus auditis cessat pugnare Ioannes,
Atq; Dei natum liquidas admittit in undas,
Leniter infundens sacram per membra liquorem,
Et totum fluvio corpus lustrabat adorans.

Obstupuit

DOMINICALIA.

Obslupuit tanti contactu Numinis amnis,
Agnouitq; Deum media Iordanis in unda:
Et uenerans Diuum leni fluit agmine circum,
Exiliere etiam ripæ plausumq; de dêre,
Et noua uicinos decorabat gratia campos,
Tota uelut Numen regio sentiret adesse.
Iamq; ubi lotus erat sacro Baptismate Christus,
Flumine condescendit medio, ceu lucifer ardens
Exerit ora uadis, lumenq; ostendit honestum,
Totu honore nouo niueo & candore relucens.
Primus immenso cælum se pandit hiatus
Desuper, infuetam diffundens undiq; lucem
Spiritus & Domini forma simulante columbam
Aethere demissus supra caput eminet illi,
In geminans plausum & miro fulgore coruscans.
Vox etiam chari sonuit genitoris ab alto:
Filius hic summo meus est delectus amore,
In quo complacitum est solo, semperq; placebit:
Hunc omnes iubeo populos audire docentem,
Ut mea cognoscant quæ sit syncera uoluntas,
Credentesq; habeant cælestia Regna per illum.

DOMINICA I. POST EPIPHANIAS.

EVANGELIVM LVCAE II.

B 4 ARGV